

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xxij. post festu[m] Trini. Questio. Ixvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

III

Allud Joan. xiiij. Si opa nō fecissem i' eis ruat in aliqd petm: puta furtū. Charitas q' nemo ali' fecit petm nō haberet. Solu i'g' nō qrit sua p'mo mō. qz. s. nō est amatio. Inter ipa opa q' fecit annu' gierari de' trix pecunie ppter se: vt ibi d' glo. Sed rebet erā ei' interior vocatio & exterior do petere scđo mō quenit etiā pfect'. & tertio etrina: i'sh aut̄ sola miracula. Nō h'et aut̄ rō mō infirmis. Uel dicendū iuxta Au' q's petm nō credēdo cessantib' miracul' & gustinū i' regula: q' charitas nō qrit q' sua doctrina & inspiratiōe. Iz' cessantib' mira sunt si cōpet p'priū bonū ad cōe. qz. s. pl' d' ligit cōbonū q' p'priū. fee' si cōparef' p'p'

Querit etiā possit vry' mō hoī' teneā' um bonuz ad aliqd p'ticulare. q' natural' tur credere q' miracula ch'ri nō vidēt. Eli' inclinatio quā charitas nō destruit h' p'c' de. q. q. q. ar. vii. in corpe. Et p'mo p'ra. ca. vi. Et vtrū leuiter credant fideles miracula nō vidētes. Uide p'mo p'ra vbi s. his q' sunt ad se fin p'm in libro Ethico. Capitula. vi.

Dñica. xxij post festū Trinitatis.
Questio. lxvij.

Verisur vtrū seruus
q' sicut misericordiam a dño p'cauerit repetēdo debitu a co' fno. R'ndeo. Alijs act' d' u' pliciter p'ot esse mal'. s. per se stuc ex specie & obiecto suo. vt fornicari. Alijs vo ex circūstātia: puta tgis vel loci: vel modi v'l finis indebiti: sicut ducere vxorez tempe phibito. Igit' iste repetēdo debitu nō peccauit quau' facies. actū malū de se: qz nul' lus sic peccat petēdo id qd' iusticia exigit esse. sicut modi est o' sibi debitu. Peccauit at ex circūstātia: q' debitu exigebat tempe indebito. i. q' debitor erat impotēs reddere qd' fuit crudelitas. Sed p'ra v'd' q' peccauerit debitu repetēdo. Primo Nam dicit dñs. Serue nech' z'. Sed ipse dñs erat miseri' dimittēdo debitu. ergo & ipse dimittere debuit. Solu. Fuit neg'': q' debuit misereri & tenebat misereri: no' relaxādo debitu sed progando tgis solutis. Uli remittere debitu' fuisse honestatis: progare v'lo terminum fuisse necessitat' Et ly' sicut nō importat similitudinem in modo miseradi. s. relaxādo debitu sed so' lu' misereri quoq' mō. Scđo. Nam q'c'g' facit q' charitatē: peccat. Sed q' credo & repetēdo sua facit p'ra charitatē: qz ipa nō qrit q' sua sūt. i. Lox. xij. So. Dicit Ale' xan. d' ales in. ih. pte q' trib' modis q's debitu repetit. s. ex cupiditate & zelo iusticie & ex timore calus'ne. s. q's p'p' indigentia

Dñica. xxij post festū Trinitatis.
Questio. lxvij.

Veris vtrum serui regis celestis. i. ch'iani teneantur cesari id ē p'ncipi terreno

De questiōibus super euāge.

tributa prestare; Rūdeo q̄ sic. Primo: q̄r hoc dicit ch̄s in p̄sentī euāglio dū di/ cit iudeis q̄ serui erāt reḡ eterni Reddite q̄ sunt cesar̄ cesari. Scđo: q̄r hoc dū apo/ polus ad Rom. xiiij. vt patet intuenti. Et assignat hui⁹ ratiōez cū dixiſſer: ideo em⁹ t tributa p̄stat: dices. Ministri dei sunt in hoc ipso. i. pro hoc ipso. i. tributo seruit̄es. sc̄z deo ⁊ p̄lo. quasi diceret. Quicūq ser/ uitlīcē recipit. p̄ hui⁹ suo mercedē: fū illud. j. Løy. ix. Quis p̄scit greges ⁊ de lacte eius nō edit. Sed p̄ncipes seruit̄ent deo ⁊ populo in pace ⁊ equitate cōseruan da. Ideo concludit. Reddite ḡ omnib⁹ debita: cui tributū tributum: cui v̄ctigal v̄ctigal. Ab hoc tñ debito p̄ncipū p̄tū legio liberi sunt clerici. quod d̄ egratē tamē habet naturālē. quia sicut p̄ncipes in tem porali b̄ita clerici i. spūalib⁹ cōmuni bo no sollicitan̄: ⁊ cōseqnēter rēcōpensant re/ gi. plabore ei⁹ circa pacē. Un̄ etiā ap̄d ḡ t̄iles vacantes diuinis liberi erant a tri/ butis: sicut de sacerdotibus egypti patet Gen. xliij. et. j. metaph. Sed cōtra vii def q̄ nō teneant. Aut̄los em⁹ liber tenet ad onera seruit̄es cuiusmodi est p̄stare tributa. Sed serui dei sunt liberi per ad/ ventum christi: fū illud Joan. viij. c. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. Sol. Sicut dicit scribīs Ibo. sup̄ ep̄las Pauli: in p̄mitiuā eccl̄ia p̄pter hanc rōne q̄daz dicebāt se p̄restatis nō subiacere. sed non bene dicebāt: q̄ p̄ aduentū christi liberant̄ spūs a peccato ⁊ morte ⁊ seruit̄e dei. et tunc hō liberatus p̄ ch̄m nulli ser/ vicii erit obnoxius: fū illud. j. Løy. v. Cum tradiderit regnū deo ⁊ patri: ⁊ euā cauerit oēm p̄ncipatū ⁊ prātem. Scđo: Si tenent fideles ad subiectiōē ⁊ tribu/ ta: deo est. q̄r p̄testas p̄ncipū a deo est. vt patet ex ap̄lo Rom. xiiij. Sed aliquā ho/ rū p̄testas n̄ est a deo: fū illud Osee. viij. Ipsi regnauerunt ⁊ nō ex me. q̄ aliquā ad seūlarū curaz p̄cedat factum manus

hec non tenent. Sol. P̄testas regia vel alia q̄ntum ad tria considerari potest. q̄ntum. s. ad p̄am p̄testatē: et q̄ntum ad modū ad p̄fiscēdi illam: et q̄ntum ad usū eius. Quantū ad p̄mū p̄testas semp̄ a deo est: fū illud Roma. xiiij. Q̄is p̄te/ stas a deo est. ⁊ illū Boa. xiiij. Nō haberetē p̄tatem ⁊ c̄. Et rō est: quia omne dictū de deo ⁊ creatura vt sapientia: iustitia: potē/ tia: ⁊ h̄mō: a deo est in creatura. Quan/ tum aut̄ ad secundū semp̄ est a deo p̄mit̄ente. q̄r n̄ibil sit deo nō p̄mit̄ere. et ali⁹ quādo est ab eo faciente: q̄n. s. aliq̄s ordi/ narie accipit illam. Quādoq̄ Bo non est ab eo faciente q̄ntū ad deformitatē in eius adquisitiōē: sed est a guera voluntate. Et similiter q̄ntum ad tertium est a deo q̄n quis ea legitimā sit: et nō a deo q̄n/ do querere. Ad p̄sumētum dico q̄ te/ nēk quando p̄ncipes habent iuridicā po/ restatē: non aut̄ aliter nisi rōne scandalis vel p̄pter maius malū vitandū: puta p̄so/ ne. Sed ī. q̄r obedieđū est etiā discho/ lis. j. Pe. h̄. Sol. Ver̄ est dūmō sint dñi de ure: nō aut̄ si de facto n̄t ut s̄. Tertio Null⁹ tenet ad aliquid p̄ lege inferiorū: pu/ ta boi⁹ a q̄ absolut⁹ est p̄ legē superiorū: pu/ ta dei. Sed a seruit̄e p̄ncipū ⁊ tributis dñs homo est liber at̄ a deo. q̄r deus reli/ quit hoiem in manu consilij sui. Eccl. xv. ḡ z̄. Sol. De⁹ d̄r reliq̄sse hoiem in ma/ nu p̄sili⁹ sui: nō q̄r absoluere eū ab oī lege vt faciat quecuq̄ libuerit. sed quia ad ali⁹ q̄ facienda necessitate nature non cogitur vt irrationalia. sed libera electiōē ex p̄p̄to consilio p̄cedere op̄at.

Quer̄ etiā oōr: vt̄r̄ vita bona possit ac/ pebeat veritas dici. Vide. j. q. xvij. ar. iiiij. Tertiū. et. iiiij. dī. lxvj. q. j. ar. j. q. iiij. Et vt̄r̄ oēs teneant̄ deo sacrificiū offere. Vide. j. q. lxxv. ar. iiiij. in corpe.

Dñica. xxij. post festū Trini.
Questio. lxix.

Verit̄ur vt̄r̄ in suscita/ tione spūalis puelle. i. aie: expul/ sio turbe. i. culpe seu p̄titudis